

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Οι δοκιμασίες είναι η τροφή της πίστης μας

Ο Θεός ευαρεστείται όταν αυξάνεται η πίστη των παιδιών Του. Η πίστη μας, που αρχικά είναι αδύναμη, αυξάνει και δυναμώνει όλο και περισσότερο μόνο μέσα από δοκιμασίες. Οι δοκιμασίες, τα εμπόδια, οι δυσκολίες και μερικές φορές οι ήττες αποτελούν την τροφή της πίστης.

Όσο βέβαια ζητούμε να ενδυναμώνεται η πίστη μας, τόσο πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να παίρνουμε από το χέρι του Θεού τα μέσα για να την δυναμώσουμε. Πρέπει όμως και εμείς με την σειρά μας να Του επιτρέπουμε να μας μαθαίνει μέσα από τις δοκιμασίες, τις απώλειες και τα προβλήματα. Μέσα από τις δοκιμασίες είναι που η πίστη μας γυμνάζεται και αναπτύσσεται όλο και περισσότερο.

Ο Θεός στοργικά, επιτρέπει δυσκολίες να έρθουν στο δρόμο μας, έτσι ώστε αυτό που επιθυμεί για εμάς να το αναπτύσσει συνεχώς, μέχρι τέλους χωρίς να δειλιάζουμε. Εάν μας δίνει θλίψη και φέρνει εμπόδια και απώλειες και οδύνες, πρέπει όλ' αυτά να τα παίρνουμε από τα χέρια Του σαν αποδείξεις της αγάπης Του και της φροντίδας Του για εμάς, ώστε ν' αναπτυχθεί όλο και περισσότερο η πίστη που επιθυμεί Εκείνος να υπάρχει μέσα

μας. Τότε, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι ο Θεός είναι όντως γεμάτος Αγάπη και είμαστε ευχαριστημένοι μ' Εκείνον, λέγοντας: **«Είναι ο Πατέρας μου, ας κάνει ό,τι Τον ευαρεστεί».**

Όταν αρχικά άρχισα να επιτρέπω στο Θεό ν' ασχολείται μαζί μου, εμπιστευόμενος Αυτόν και λαμβάνοντάς Τον όπως εμφανίζεται στο Λόγο Του, αναπαύθηκα στις απλές υποσχέσεις που βρήκα στο έκτο κεφάλαιο του κατὰ Ματθαίον ευαγγελίου 6:25-34. Πίστεψα στο Λόγο. Αναπαύθηκα σ' αυτόν και τον έβαλα σε πράξη. Πήρα το Θεό ακριβώς όπως Τον βρήκα μέσα στο Λόγο Του! Εμπιστεύθηκα το Θεό με την απλότητα ενός μικρού παιδιού. Είχα τις δοκιμασίες μου, αλλά κρατήθηκα γερά από το Θεό, κι' έτσι ό,τι πέρασα οδηγήθηκε σ' ένα τέλος. Ο Κύριος δεν μας δίνει μόνο την άδεια, αλλά και την εντολή, να ρίζουμε τα βάρη σ' Εκείνον. Ω, ας το κάνουμε! Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ *«Ρίξε επάνω στον Κύριο το φορτίο σου, και Αυτός θα σε ανακουφίσει»* (Ψαλ. 55:22).

Μην περιμένεις ν' αποκτήσεις πλήρη πίστη από την μια στιγμή στην άλλη! Την μικρή πίστη που έχω δεν την απέκτησα μέσα σε μια στιγμή. Την ζή-

τησα και την πήρα μέσα από τα δύσκολα βιώματά μου. Κράτα την ψυχή σου ανοικτή στο Λόγο του Θεού και θα έχεις αύξηση στην πίστη σου.

Μερικοί λένε: «Ποτέ δεν θα έχω το δώρο της πίστης που έχει ο κ. Μύλλερ». Αυτό είναι λάθος, είναι μεγάλο λάθος. Η πίστη μου είναι από το ίδιο είδος πίστης που έχουν όλα τα παιδιά του Θεού. Είναι από το ίδιο είδος που είχε ο Σίμωνας Πέτρος. Όλοι οι χριστιανοί μπορούν ν' αποκτήσουν παρόμοια πίστη.

Η πίστη μου είναι σαν την δική τους πίστη, αν και ίσως να είναι λίγο μεγαλύτερη, γιατί η πίστη μου αναπτύχθηκε μέσω περισσότερης εξάσκησης απ' ότι η δική τους, αλλά η πίστη τους είναι ακριβώς η πίστη που εξασκώ, μόνο που, με όλο τον σεβασμό, η δική μου ίσως είναι λίγο περισσότερο εξασκημένη.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, αρχίστε σιγά-σιγά ν' αυξάνεστε σε πίστη. Όμως ήσυχα και προσεκτικά εξετάστε και δείτε εάν αυτό το οποίο εμπιστεύεστε έχει πράγματι σχέση με τις υποσχέσεις που υπάρχουν μέσα στον Άγιο Λόγο του Θεού.

George Müller

ΣΥΝΤΟΜΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

> Εάν η θρησκεία του ανθρώπου δεν τον οδηγεί στην Εκκλησία, είναι αμφίβολο εάν τον οδηγήσει στον ουρανό.

> Η αγάπη δεν ακυρώνει τις δέκα εντολές. Η αγάπη τις υπακούει

> Εάν θέλεις μόνο την λιακάδα, θα πρέπει να ζήσεις στην έρημο.

> Η εκκλησία δεν υποφέρει τόσο από τις αμαρτίες του κόσμου, όσο ο κόσμος υποφέρει από τις αμαρτίες της εκκλησίας.

Πώς είσαι σήμερα;

«Άλλωστε, αν και η εξωτερική μας ύπαρξη φθείρεται, όμως η πνευματική μας ύπαρξη ανανεώνεται μέρα με τη μέρα.» (2 Κορ.4:16).

Ο Γ.Γ.είναι ένας ενθουσιώδης χριστιανός, παρόλο που για πολλά χρόνια υποφέρει από αρθρίτιδα. Όταν τον χαιρετούν και τον ρωτούν «πώς είσαι σήμερα;», εκείνος απαντάει χαρούμενα : «Μια χαρά!». Και τους εξηγεί : «Το πώς νιώθω δεν έχει να κάνει με το πώς είμαι. Βλέπετε εκείνο που υποφέρει σε μένα είναι μόνο το κέλυφος, η σάρκα μου. Όχι ο πραγματικός μου εαυτός, γιατί ο πραγματικός μου εαυτός είναι

μια χαρά!».

Αν και το επίγειο κατοικητήριο του Γ.Γ. πονάει και φθείρεται, έχει πλήρη συνείδηση ότι είναι ένα προσωρινό σπίτι του εσωτερικού του ανθρώπου και ότι μια μέρα θα αλλάξει το σπίτι αυτό και θα πάρει το μόνιμο που τον περιμένει στον ουρανό. Αυτή είναι η πεποίθηση του και η δύναμή του στη συνέχιση του αγώνα της ζωής του πάνω στη γη.

"Ξέρετε καλά, ότι θα πάρετε από τον Κύριο ως ανταμοιβή σας την κληρονομιά της Βασιλείας Του"
Κολοσ.3:23-24

Μια καρδιά πλήρως αφιερωμένη στο Θεό

Ο Κύριος έχει ρίξει τόσα νήματα αγάπης γύρω μας, ώστε να μας κρατούν γερά! Μπορεί να χάσουμε πατέρα και μητέρα, ναι, ακόμα και τη ζωή μας, αλλά δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε τον Κύριο, που με το αίμα Του μας εξαγόρασε από την κόλαση! Ω, τι έλεος είναι αυτό, να έχουμε μαζί μας την αγάπη και τη χάρη του Θεού, που δεν διαρκεί για μια περίοδο χρόνων, αλλά για πάντα!

Αδέλφια, εάν θέλετε να γνωρίσετε τη γλυκύτητα της πίστης, πρέπει να γνωρίσετε το βάθος της! Αυτοί που είναι ευχαριστημένοι με την επιφανειακή αγιότητα, δεν έχουν ιδέα για την απόλαυση που κατοικεί στα βαθιά μέρη της επικοινωνίας με το Θεό! Βουτήξτε στον ποταμό της ζωής! Το σώμα, η ψυχή και το πνεύμα ας βουτηχτούν στην πλημμύρα του και θα κολυμπήσετε σε ανείπωτη χαρά! Μη βλέπετε τις ακτές της κοσμικότητας και τότε θα δείτε τα θαυμάσια του Θεού στα βάθη! Με έντονη αφιέρωση στον Κύριο, θα βρείτε το σπάνιο διαμάντι, την ικανοποίηση. "... Ω, Νεφθαλί, που είσαι χορτασμένος από ευδοκία, και γεμάτος από την ευλογία του Κυρίου..." (Δευτ. 33:23). Η γλυκιά ικανοποίηση ποτέ δεν κατοικεί σε "μιοή καρδιά".

Αυτοί που έχουν την καθαρότερη εικόνα του Θεού, είναι οι καθαροί και αμέριστοι στην καρδιά και αυτοί που χαίρονται τον ουρανό, είναι αυτοί των οποίων η καρδιά και η ζωή είναι απορροφημένη με τα ουράνια

πράγματα. Η ευλογημένη ζωή είναι αυτή της ένθερμης αγάπης και της πλήρους αφιέρωσης. Αυτοί που δεν τρώνε, πεινάνε και είναι αδύναμοι και έτσι πολλές ασθένειες βρίσκουν έδαφος μέσα τους, λόγω της αδυναμίας της ύπαρξής τους. Αλλά αυτοί που τρέφονται τον Άρτο του Ουρανού, τον Χριστό, είναι θρεμμένοι και δυνατοί και είναι προστατευμένοι από χιλιάδες αρρώστιες. Ω, Θεέ Άγιο Πνεύμα, δεν μπορώ να μιλήσω στους υπηρέτες του Χριστού, όπως θα ήθελα, αλλά Εσύ μπορείς να τους κινήσεις, να επιδιώξουν μια τέλεια παράδοση του εαυτού τους σε Εσένα, γιατί αυτό θα είναι για το δικό τους καλό!

Αδέλφια, σας προκαλώ σ' ένα μεγάλο ζήλο, σε μια αφιερωμένη ζωή! Αδέλφια, φοβάμαι εκείνους από σας, που πηγαίνουν βαθιά στη θρησκεία και ποτέ τους δεν ρισκάρουν πιο πολύ. Φοβάμαι μήπως επιστρέψουν στην ακτή! Αλλά, όσον αφορά εσάς που καταδύεστε στο κέντρο του ρεύματος και βρίσκετε νερά για να κολυμπήσετε, δεν σας φοβάμαι! Θα παρασυρθείτε από ένα ρεύμα που ολοένα και αυξάνεται σε δύναμη, έως ότου στον ωκεανό της αιώνιας αγάπης, παραδώσετε τον εαυτό σας επάνω στα ουράνια! Δεν μπορώ να σας ευχηθώ μεγαλύτερη ευλογία από το να σας κάνει το Άγιο Πνεύμα πλήρως αφιερωμένους, συνεπείς, φλογερούς, εδραιωμένους και επίμονους στα πράγματα του Θεού!

Ο Χριστός ας κατευθύνει τις προσευχές μας

Εάν ο Ιησούς έχει μια έγνοια για τον κόσμο μας σήμερα, είναι η ίδια έγνοια που είχε όταν βρισκόταν στη γη, να μαζευτεί δηλαδή ο θερισμός. Ο Ιησούς κατάλαβε ότι οι μαθητές Του δεν είχαν ακόμη συλλάβει το όραμα του θερισμού. Συχνά, ενδιαφέρονταν περισσότερο για τον εαυτό τους, παρά για ν' αγγίξουν αυτούς που δεν είχαν γευθεί την σωτηρία. Γι' αυτό, απέτυχαν να δουν τους ανθρώπους που συναντούσαν από την οπτική γωνία που ο Χριστός τους έβλεπε.

Ο Ιησούς έβλεπε τους ανθρώπους όπως ήταν και τους αγαπούσε. Η αγάπη Του ήταν μια αγάπη που άγγιζε και φάνερωνε ολόκληρη τη λυτρωτική Του αποστολή στη γη. Υποκινούμενος από τις ανάγκες πληγωμένων ανθρώπων, ο Ιησούς πρόσφερε τη βοήθειά Του σ' αυτούς. Κοίτα στον Ιησού και μάθε το πόσο επιθυμεί η αγάπη σου να αγγίξει τους άλλους.

Όταν ο Ιησούς είδε την πεθερά του Πέτρου στο κρεβάτι, την πλησίασε, της άγγιξε το χέρι και τη θεράπευσε. Όταν ο λεπρός έπεσε στα πόδια του Ιησού, Εκείνος άπλωσε το χέρι Του και τον άγγιξε. Όταν δύο τυφλοί ήρθαν ζητώντας έλεος, ο Ιησούς άγγιξε τα μάτια τους και μπορούσαν πλέον να βλέπουν. Άγγιξε τ' αυτιά και τη γλώσσα του κωφάλαλου, ο οποίος αμέσως άρχισε ν' ακούει και να μιλάει. "Και πλησιάζοντας άγγιξε το νεκροκρέβατο" του νεκρού γιου της χήρας και επανέφερε το παιδί στη ζωή (Λουκ. 7:14-15).

Ο Ιησούς έδειξε έμπρακτα την αγάπη Του πλησιάζοντας και αγγίζοντας. Όταν πήρε τα μικρά παιδιά στα χέρια Του, έδει-

χνε την αγάπη του Θεού, την αγάπη που το Άγιο Πνεύμα θέλει να διοχετεύσει μέσω της ζωής μας στους άλλους.

Ο Ιησούς δεν χρησιμοποίησε τις Θεόστατες δυνάμεις Του για προσωπικό όφελος. Όταν οι Σαμαρείτες αρνήθηκαν να τον φιλοξενήσουν, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης προσβλήθηκαν και ήθελαν να κατεβάσουν φωτιά από τον ουρανό για αντίποινα!! (Λουκ. 9:54). Όμως ο Ιησούς είδε τους Σαμαρείτες σαν αγαπημένους του Πατέρα Του, μερικούς από τους αμαρτωλούς για τους οποίους επρόκειτο να θυσιαστεί. Τους είδε σαν τον θερισμό που ο Ίδιος είχε έρθει στη γη προκειμένου να θερίσει.

Οι μαθητές του Ιησού έβλεπαν μελλοντικό θερισμό, αλλά δεν έβλεπαν τους ίδιους τους ανθρώπους σαν θερισμό. Ο Ιησούς διαφωνούσε. Έλεγε: "Ο θερισμός είναι τώρα". Ο θερισμός είναι πάντοτε εδώ, μαζί μας, εάν έχουμε μάτια πρέπει να τον δούμε. Ο Ιησούς προχωρώντας προς τους Σαμαρείτες τούς τόνισε: "Σας λέω, σηκώστε ψηλά τα μάτια σας, και δείτε τα χωράφια, ότι είναι κιόλας άσπρα για θερισμό" (Ιωαν. 4:35). Οι Σαμαρείτες ήταν ένα μόνο από τα χωράφια του γήινου θερισμού. Ο Ιησούς παρακαλούσε: "Δες τε τους ανθρώπους σαν θερισμό! Ενδιαφερθείτε για τον θερισμό. Επικεντρώστε το ενδιαφέρον σας στον πνευματικό θερισμό όλων των ανθρώπων της γης".

Το μόνο αίτημα προσευχής που άφησε ο Ιησούς στην εκκλησία Του, ήταν να προσεύχονται για τον θερισμό. Δοξάστε το Θεό, όταν 99 πρόβατα είναι στη στά-

νη, αλλά εφόσον έστω και 1 πρόβατο παραμένει έξω απ' αυτήν, δεν βρίσκει ανάπαυση μέχρι κι' αυτό το ένα βρεθεί και επιστρέψει πίσω με ασφάλεια. Διακόνησε όπου κι' αν είσαι, αλλά ποτέ μην ξεχνάς αυτούς που βρίσκονται ακόμη μακριά από την σωτηρία.

Όταν δεις τον κόσμο μέσα από τα μάτια του Ιησού, τότε η προσευχή σου για το θερισμό του κόσμου θα γίνει η πρώτη προτεραιότητα της προσευχής σου. Προσευχήσου για θερισμό. Προσευχήσου για εργάτες του θερισμού. Προσευχήσου για νέους πιστούς. Μόνο με την προσευχή σου μπορείς να συμμετέχεις στον θερισμό αυτού του κόσμου.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Αναζωπύρωση βασισμένη στο Λόγο του Θεού

Πολλοί ανάμεσά μας, λένε: «Έχουμε αφθονία κηρυγμάτων. Τώρα, αυτό που χρειάζεται είναι η εμπειρία». Δεν πιστεύω ότι αυτό είναι σωστό. Δεν έχουμε πλήθος κηρυγμάτων. Έχουμε πολλή συζήτηση. Αλλά η συζήτηση και το κήρυγμα δεν είναι ένα και το αυτό. Έτσι, ασχολούνται με τη συζήτηση, αλλά εάν η καρδιά τους δεν ξυπνήσει, εάν η κωφότητά τους δεν φύγει από τ'αυτιά τους και η τύφλωσή τους από τα μάτια τους, τότε δεν πρόκειται να ακούσουν ακόμα κι αν το κήρυγμα είναι τέλειο και δυναμικό. Υπάρχει έλλειψη κηρύγματος, αλλά θέλω να σας πω, αγαπητοί αδελφοί, ότι όταν ο Θεός δίνει βάρος στην καρδιά μας να ενδιαφέρεται και να προσεύχεται με πάθος για ένα ζήτημα, τότε θα ήταν σοφό να προσευχόμαστε για το τέλειο.

Ιδού τρεις λόγοι για τους οποίους η βασισμένη στο Λόγο του Θεού αναζωπύρωση είναι πολύ καλλίτερη από τη βασισμένη στις εμπειρίες αναζωπύρωση: 1) Οι πιστοί που έχουν στηριχτεί σε εμπειρίες κινήσεων απομακρύνονται σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από τους πιστούς των κινήσεων που είναι βασισμένα στο Λόγο του Θεού. 2) Τα πρώτα κινήματα είναι σχεδόν πάντοτε μικρά. Ενώ τα δεύτερα διαρκούν. 3) Η επιρροή στην κοινωνία ενός κινήματος βασισμένου στις εμπειρίες είναι πολύ μικρή, σε σύγκριση με την επιρροή αυτού που είναι βασισμένο στο Λόγο του Θεού.

Προφανώς ζούμε σε καιρούς όπου υπάρχουν τρομακτικά κοινωνικά κακά που χρειάζεται ν'αλλάξουν, υπάρχουν

τεράστια προβλήματα όπως ο αλκοολισμός και η εξάρτηση σε διάφορες μορφές, κλπ. Η κίνηση που απλά φωτίζει και δεν επηρεάζει την κοινωνία, είναι πολύ μικρότερη από αυτό που χρειαζόμαστε. Η πεποίθησή μου είναι ότι αυτό που πραγματικά χρειαζόμαστε είναι μια αναζωπύρωση που μεταμορφώνει, όπου υπάρχει δυναμικό κήρυγμα του Λόγου του Θεού κάτω από την επιρροή και την οδηγία του Αγίου Πνεύματος και ένα βαθύ, διαρκές, και πλήρες έργο Θεού.

*‘Εγώ έμαθα να αρκούμαι
σ' αυτά που έχω.
Ξέρω να ζω και φτωχικά,
ξέρω να ζω και με αφθονία.
Έχω μάθει το μυστικό
για κάθε ώρα
και για κάθε κατάσταση:
και χορτάτος να ζω
και πεινασμένος.
Και παραπανίσια να έχω
και να στερούμαι.
Σε όλες τις περιστάσεις
βγαίνω νικητής χάρη στο
Χριστό που με ενδυναμώνει.
Έτσι, ο Θεός μου
θα καλύψει και κάθε δική σας
ανάγκη με τρόπο ένδοξο,
σύμφωνα με το μέτρο
του δικού Του πλούτου
μέσω του Ιησού Χριστού.”
Φιλιπ. 4:11-13, 19*

Ο Χριστός έρχεται

Το Άγιο Πνεύμα πάντα αποκαλύπτει το Χριστό. Η εστίαση της Βίβλου είναι ο Ιησούς Χριστός. Οι προφητείες της φωτογραφίζουν το Χριστό. Οι υποσχέσεις της είναι δικές μας μέσω του Χριστού. Η ιστορία της περιστρέφεται γύρω από τις δύο Ελεύσεις του Χριστού. Τα πρότυπά της αποκαλύπτουν το Χριστό. Όλα τα συμβάντα και οι αιώνες δημιουργήθηκαν από το Χριστό (Εβρ.1:2). Η ιερή σκηνή και ο ναός αποδεικνύουν ζωηρά το Χριστό. Βγάλε το Χριστό από τη Βίβλο και τότε έβγαλες την καρδιά της!. Η λύτρωση δια του αίματος έρχεται μέσω του Σταυρού του Χριστού.

Το περιεχόμενο της Μεσονύχτιας Κραυγής είναι ο Χριστός. Όχι ένα δόγμα, αλλά ο Χριστός. Όχι μια εποχή, αλλά ο Χριστός. Όχι μια θεολογία, αλλά ο Χριστός. Το κέντρο είναι ο Χριστός. Ο Χριστός είναι τα πάντα.

Απαιτείται προσοχή στον ερχομό Του: *"Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται".*

Σίγουρα έρχεται. Ο χρόνος έχει προσδιοριστεί. Το σχέδιο έχει αποτυπωθεί. Η μέρα είναι γνωστή στο Θεό. Τίποτα δεν μπορεί να το εμποδίσει. Έχει δεσμευθεί μέσα στο Λόγο Του. Η Δεύτερη Έλευση του Χριστού είναι τόσο βέβαιη, όσο είναι η ύπαρξη του Παντοδύναμου Θεού. Ακόμα κι έτσι, έλα Κύριε, έλα!

Δώσε στα παιδιά σου τον Άγιο Λόγο του Θεού

Μάθε στο παιδί σου τη γνώση της Βίβλου. Ομολογώ ότι δεν μπορείς να κάνεις τα παιδιά σου ν' αγαπήσουν τη Βίβλο. Κανένας άλλος παρά μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μας δώσει μια καρδιά που να ευαρεστείται στο Λόγο. Αλλά μπορείς να κάνεις τα παιδιά σου να είναι εξοικειωμένα με τη Βίβλο και να είσαι βέβαιος ότι δεν μπορούν να εξοικειωθούν μ' αυτό το ευλογημένο Βιβλίο πολύ σύντομα, ή πολύ καλά.

Εάν αγαπάς τα παιδιά σου, άφησε τη Βίβλο να είναι τα πάντα για την εκπαίδευση της ψυχής τους και όλα τ' άλλα βιβλία να είναι δευτερεύοντα.

Πρόσεξε τα παιδιά σου να διαβάζουν τη Βίβλο με σεβασμό. Εκπαίδευσέ τα να τη βλέπουν, όχι σαν ένα λόγο ανθρώπου, αλλά, όπως είναι στ' αλήθεια, σαν το Λόγο του Θεού, γραμμένο από το ίδιο το Άγιο Πνεύμα.

Πρόσεξε να τη διαβάζουν τακτικά. Εκπαίδευσέ τα να τη θεωρούν σαν την καθημερινή τροφή της ψυχής τους, σαν κάτι ουσιώδες για την καθημερινή υγεία της ψυχής τους.

Κοίταξε να την διαβάζουν όλη. Δε χρειάζεται να φοβάσαι να φέρεις μια διδασκαλία ενώπιόν τους. Δε χρειάζεται να υποστηρίξεις βασικές διδασκαλίες του Χριστιανισμού, είναι

πράγματα που δεν μπορούν τα παιδιά να καταλάβουν από μόνα τους. Τα παιδιά καταλαβαίνουν πολύ περισσότερα για τη Βίβλο από ό,τι νομίζουμε.

Πες τους για την αμαρτία, την ενοχή της, τις συνέπειές της, τη δύναμή της, την αχρειότητά της. Θα δεις ότι μπορούν να καταλάβουν κάτι απ' όλα αυτά.

Πες τους για τον Κύριο Ιησού Χριστό και για το έργο Του για τη σωτηρία μας, την εξιλέωση, το Σταυρό, το αίμα, τη θυσία, τη μεσιτεία.

Πες τους για το έργο του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά του ανθρώπου, ότι αλλάζει και ανανεώνει και εξαγνίζει και καθαρίζει. Θα διαπιστώσεις σύντομα ότι τα παιδιά θα προχωρήσουν μαζί σου μέχρι ένα σημείο. Εν συντομία, υποπτεύομαι ότι δεν έχουμε ιδέα το πόσο πολύ ένα μικρό παιδί μπορεί να καταλάβει για το μήκος και το πλάτος του ένδοξου Ευαγγελίου. Βλέπουν πολύ πιο πέρα από όσο εμείς νομίζουμε.

Γέμισε το μυαλό τους με την Αγία Γραφή. Ο Λόγος ας κοιτάξει πλούσια μέσα τους. Δώσε τους τη Βίβλο, ολόκληρη τη Βίβλο, ακόμη κι αν είναι σε μικρή ηλικία.

Άγρυπνη αναμονή

«Όσο για την ημέρα εκείνη ή για τη στιγμή που θα γίνουν αυτά, κανείς δεν ξέρει, ούτε οι άγγελοι στον ουρανό ούτε ο ίδιος ο Υιός παρά μόνο ο Πατέρας. Προσέχετε, αγρυπνεύετε και προσεύχεσθε, γιατί δεν ξέρετε πότε θα έρθει ο καιρός. Θα είναι σαν έναν άνθρωπο που ταξίδεψε σε άλλη χώρα κι άφησε στους δούλους τη φροντίδα του σπιτικού του· στον καθένα όρισε ένα έργο, και στο θυρωρό έδωσε την εντολή να μένει άγρυπνος. Να είστε, λοιπόν, άγρυπνοι, γιατί δεν ξέρετε πότε θα επιστρέψει ο κύριος του σπιτιού: το βράδυ ή τα μεσάνυχτα ή κατά το λάλημα του πετεινού ή το πρωί. Μήπως έρθει ξαφνικά και σας βρει να κοιμάστε» (Μαρκ.13:32-37).

Ο Ιησούς αποθαρρύνει να κάνουμε σκέψεις αναφορικά με το πότε θα επιστρέψει, καθώς διακηρύττει ότι κανένας δεν γνωρίζει για την ημέρα ή την ώρα του ερχομού Του. Αλλά ακόμα πιο πολύ, δεν θέλει να ανοητούμε το γεγονός ότι κάποτε θα επιστρέψει! Ανακεφαλιώνοντας, μας ζητά να αγρυπνούμε για τον ερχομό Του.

Ο Κύριος χρησιμοποιεί μια απλή εικόνα ενός ανθρώπου που φεύγει για ταξίδι και αφήνει τους υπηρέτες του υπεύθυνους στο

σπίτι του. Έχουν έργο να κάνουν, αλλά πάνω από κάθε έργο, η εντολή που δίνει είναι να αγρυπνούν για την επιστροφή του. Η περίοδος επαγρύπνησης είναι ο χρόνος ολοκλήρωσης του δοσμένου έργου, αλλά είναι και ο χρόνος προσοχής προς την επιστροφή του Κυρίου.

Το παλιό γνωμικό που προσάπτεται στον Θωμά Τζέφερσον: «Μην αναβάλλεις για αύριο αυτό που μπορείς να κάνεις σήμερα» πρέπει να εφαρμόζεται και από τους πιστούς. Πολλές φορές λυπηθήκαμε που αναβάλλαμε ευκαιρίες να βοηθήσουμε τη ζωή άλλων συνανθρώπων μας, γιατί σκεφτήκαμε ότι ήμασταν πολύ απασχολημένοι, ή πολύ κουρασμένοι, ή γιατί απλά δεν υπακούσαμε στις παροτρύνσεις του Θεού. Υπάρχουν άνθρωποι που χρειάζεται να ακούσουν για τον Ιησού, που εάν το αναβάλλουμε, πιθανόν και να ξεχάσουμε να το κάνουμε. Οι ευκαιρίες που δοξάζουν το Θεό θα μπορούσαν να χαθούν, εάν είμαστε οκνηροί στο να προσέχουμε τις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος.

Προσεύχεσαι για τον ερχομό του Κυρίου; Από όσο γνωρίζουμε, είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους για να μένουμε άγρυ-

πνοι. Η προσευχή της πρώτης εκκλησίας ήταν: «Έλα γρήγορα, Κύριε Ιησού!». Η καθημερινή προσευχή για τον ερχομό του Ιησού θα σε κρατήσει άγρυπνο και θα σε ενθαρρύνει να ολοκληρώσεις το έργο που σου έχει δώσει να κάνεις.

Ζήτα από το Θεό να σου δείξει το ρόλο σου στις τελευταίες αυτές ημέρες. Υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων ή κάποιο έθνος που βάζει στην καρδιά σου για να προσεύχεσαι έντονα; Υπάρχουν αγαπημένα πρόσωπα ή γνωστοί που χρειάζεται να ακούσουν από εσένα για τον Ιησού; Ποιος μπορεί να σε ενθαρρύνει σήμερα για να μένεις άγρυπνος; Πολλοί αγνοούν τα σημάδια της επιστροφής του Κυρίου, γιατί η καρδιά τους είναι προσκολλημένη στον κόσμο. Πώς θα μπορούσες να δώσεις στα άτομα επιρροής σου (παιδιά, εγγόνια, συναδέλφους, κ.α.) μια ξεκάθαρη προοπτική για τον Κύριο;

Έλα σύντομα Κύριε Ιησού! Αυτή είναι η προσευχή μου σήμερα. Συγχωρέσε με που ασχολήθηκα τόσο πολύ με τα πράγματα του κόσμου, ώστε η καρδιά μου να μη συγκινείται από τη σκέψη του ένδοξου ερχομού Σου. Βοήθησέ με να συνεχίσω να αγρυπνώ και να προσεύχομαι.

Η δύναμη του αναστημένου Σωτήρα μας

«...Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη» (Ματθ.28:18).

Ας αναλογιστούμε λίγο αυτές τις λέξεις... «κάθε εξουσία»... Στον Ιησού Χριστό έχει δοθεί «κάθε εξουσία» από τον Πατέρα Του, ως επακόλουθο του θανάτου Του. Με άλλα λόγια, στο Μεσίτη Χριστό ανήκει η παντοδυναμία. Τι μπορεί να σκεφτείτε, τι μπορείτε να πείτε για την έννοια της «κάθε εξουσίας»; Δεν μπορούμε να την προσπεράσουμε! Βρίσκεται πολύ ψηλά, δεν μπορούμε να τη φτάσουμε! Μια τέτοια γνώση είναι πολύ θαυμάσια για εμάς. Η δύναμη της αυτό-ύπαρξης, η δύναμη της δημιουργίας, η δύναμη της διατήρησης αυτού που έχει κατασκευασθεί, η δύναμη της διάπλασης και της καταστροφής, η δύναμη της συγγνώμης και της καταδίκης, της χορήγησης και της παρακράτησης, της θέσπισης και της εκπλήρωσης, του να είσαι, με μια λέξη, «κεφαλή πιο πάνω από όλους στην εκκλησία» (Εφεσ.1:22) – όλα αυτά ανήκουν στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας! Επίσης, μπορούμε να προσπαθήσουμε να περιγράψουμε το άπειρο, ή να χαρτογραφήσουμε το απεριόριστο για να αποδώσουμε το τι πρέπει να σημαίνει το «κάθε εξουσία». Αλλά, ο,τιδήποτε και αν είναι, είναι όλα δοσμένα στον Κύριό μας, όλα σε αυτά τα χέρια που κάποτε δέθηκαν στο ξύλο της ντροπής, όλα σε αυτή την καρδιά που τρυπήθηκε με τη λόγχη, όλα τοποθετημένα σαν σε κορώνα επάνω σε αυτό το κεφάλι που πληγώθηκε από τα αγκάθια.

Ω, πιστοί, προστρέξτε στο Κύριό σας για να λάβετε, από την πληρότητα Του χάρη.

Εξαιτίας αυτής της εξουσίας, πιστεύουμε ότι εάν ο Ιησούς ήθελε, θα μπορούσε να τραντάξει ολόκληρη την εκκλησία αμέσως με την ανώτατη ενέργεια. Μήπως όμως η εκκλησία κοιμάται; Η φωνή Του μπορεί να την αφυπνίσει. Μήπως οι προσευχές της εμποδίζονται; Η χάρη Του μπορεί να διεγείρει την αφιέρωσή της. Μήπως έχει αυξηθεί η απιστία; Εκείνος μπορεί να αποκαταστήσει την παλιά της πίστη. Μήπως η εκκλησία πισωγυρίζει στις ημέρες των μαχών, των ερίδων με τους σκεπτικισμούς και τις αμφιβολίες; Εκείνος μπορεί να αποκαταστήσει την ακλόνητη εμπιστοσύνη της στο Ευαγγέλιο και να την κάνει γενναία έως ότου όλοι οι γιοί της γίνουν ήρωες της πίστης και τρέψουν σε φυγή τους στρατούς των ξένων.

Ας πιστεύουμε και θα δούμε τη δόξα του Θεού! Ας πιστεύουμε και ακόμη μια φορά οι ημέρες θριάμβου θα έρθουν, όταν ένας θα καταδιώκει χίλιους και δύο θα καταδιώκουν 10.000! Μην απογοητευόμαστε για την εκκλησία! Να νοιαζόμαστε για εκείνη και να ρίχνουμε την έννοια μας στην προσευχή, αλλά πάντοτε να ελπίζουμε, γιατί ο Λυτρωτής της είναι Μεγάλος και θα χρησιμοποιήσει τη δύναμή Του. «Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μαζί μας, προπύργιό μας είναι ο Θεός του Ιακώβ» (Ψαλμ. 46:7). Παρόλο που είμαστε αμαρτωλοί, ανάμεσά μας στέκεται ο Ένας που ο κόσμος δεν Τον βλέπει, που δεν είμαστε άξιοι ούτε το κορδόνι Του να λύσουμε, Εκείνος θα μας βαφτίσει και πάλι με το Άγιο Πνεύμα και με φωτιά, γιατί «κάθε εξουσία» είναι δοσμένη σ' Αυτόν.

Βλέποντας την αγιότητα του Θεού

«Και το ένα Σεραφείμ έκραζε προς το άλλο, και έλεγε: Άγιος, Άγιος, Άγιος ο Κύριος των δυνάμεων, ολόκληρη η γη είναι πλήρης από την δόξα Του» (Ησα. 6:3).

Ο Θεός είναι τελείως Άγιος. Τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ δεν έκραζαν, «Παντοδύναμος! Παντοδύναμος!» ούτε «Πανταχού Παρών!». Αλλά «Άγιος, Άγιος, Άγιος!». Αυτή η υπέροχη οντότητα του Θεού πρέπει να εισχωρήσει και πάλι στην ψυχή μας. Ο Θεός μάς προσμένει στην αιωνιότητα!

Καλλίτερα να είμαστε σε ειρήνη μαζί Του και στο κέντρο του θελήματός Του εδώ και τώρα! Το να περιμένουμε με δέος ενώπιον του Υπεράγιου Θεού πριν βγούμε απ' το σπίτι για την καθημερινή μας εργασία, θα ήταν ένα εξαιρετικό κίνητρο για την ψυχή μας. Αυτός που φοβάται το Θεό δεν φοβάται κανέναν άνθρωπο. Αυτός που γονατίζει ενώπιον του Θεού θα σταθεί νικητής μπροστά σε οποιαδήποτε δυσκολία. Η αγιότητά Του θα γίνει αγιότητά μας. Η διδασκαλία της αγιότητας σε αντίθεση με την αχρεία ζωή, είναι η καταστροφή της εποχής μας, καθώς ο άγιος λειτουργός είναι ένα πολύ ισχυρό όπλο στα χέρια του Θεού.

Έμπρακτη αγάπη

"Οι άντρες να αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία και πρόσφερε τη ζωή του γι' αυτήν"(Εφ.5:25).

Με ποιον πρακτικό τρόπο οφείλει ο σύζυγος να δείχνει την αγάπη του προς τη σύζυγό του; Θυμηθείτε, πρώτα από όλα, ότι το πρότυπο για την ηγεσία του άνδρα, είναι ο Χριστός. Για αυτό και η αγάπη του Χριστού για την εκκλησία Του αποτελεί το τέλειο υπόδειγμα και πρότυπο για τη σχέση κάθε άνδρα προς τη γυναίκα του. Αυτό εξυψώνει την αγάπη του άνδρα για τη σύζυγό του σε ένα ψηλό και άγιο επίπεδο. Ο σύζυγος που καταχράται το ρόλο του σαν κεφαλή της οικογένειας, ατιμάζει τον Χριστό, αμαυρώνει τον ιερό συμβολισμό της ένωσης του γάμου και αμαρτάνει απευθείας προς την ίδια του την Κεφαλή, τον Χριστό (Α' Κορ.11:3). Έτσι, η υποχρέωση του άνδρα να αγαπά τη γυναίκα του με ένα Χριστοκεντρικό τρόπο, είναι μεγάλης σπουδαιότητας. Τελικά, η υποχρέωση του άνδρα είναι να έχει σαν πρότυπο για την οικογένειά του το πνεύμα του Χριστού. Η άποψη του Παύλου, βέβαια, ήταν ότι η αγάπη του Χριστού ήταν μια αυτοθυσιαζόμενη αγάπη. *"Αγάπησε την εκκλησία και έδωσε τον εαυτό Του για εκείνη"* (Εφ.5:25). Ο ίδιος ο Ιησούς έδειξε ότι από όλα τα είδη της αγάπης, η προθυμία να θυσιάσει κάποιος τον εαυτό του, είναι το μεγαλύτερο είδος: *"Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη, από κείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του"* (Ιωαν.15:13). Η αυθεντική αγάπη είναι πάντοτε αυτοθυσιαζόμενη. Συμπερασματικά, αυτή είναι μια αλήθεια ότι η ηγεσία του άνδρα δεν πρέπει να είναι ηγεμονική και τυραννική. Η πρώτη απόδειξη της αγάπης του για τη σύζυγό του θα πρέπει να είναι η προθυμία του να θυ-

σιαστεί για εκείνη.

Ο τυπικός τύραννος είναι αλαζόνας και εγωιστής, όμως το πρόσωπο που αγαπά με αυτοθυσία, είναι το ακριβώς αντίθετο: ταπεινός, πρῶος, νοιαζόμενος περισσότερο για τους άλλους παρά για τον εαυτό του. Θα το πούμε ξανά, ο Χριστός είναι το πρότυπο. Παρόλο που προϋπήρχε αιώνια σαν Θεός, τα άφησε όλα πίσω για να έρθει στη γη και να πεθάνει για τους αμαρτωλούς. Η Γραφή λέει: *"αλλά τα απαρνήθηκε όλα, και πήρε μορφή δούλου· έγινε άνθρωπος· και όντας πραγματικός άνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού"* (Φιλιπ. 2:7-8). Έτσι ήταν η γεμάτη θυσία αγάπη του Χριστού και έτσι θέλει ο Θεός από τους άνδρες να είναι. Θυμηθείτε, επίσης, ότι ο Χριστός δεν έδωσε την αγάπη Του για την εκκλησία σε ανθρώπους που την άξιζαν. Ήταν άνθρωποι που τους άξιζε μόνον η οργή και η καταδίκη. Αλλά τους αγάπησε ακόμη κι αν δεν το άξιζαν. *"Ο Θεός όμως ξεπερνώντας αυτά τα όρια έδειξε την αγάπη του για μας, γιατί ενώ εμείς ζούσαμε ακόμα στην αμαρτία, ο Χριστός έδωσε τη ζωή του για μας"* (Ρωμ.5:8).

Έτσι, αυτή η αγάπη δεν εξαρτάται από την ελκυστικότητα και την ομορφιά του αντικειμένου. Είναι "χωρίς όρους", "χωρίς να την αξίζουμε" και ασυγκράτητη. Ο Παύλος δεν παραγγέλλει στους άνδρες να αγαπούν τις γυναίκες τους εάν το αξίζουν, ή εάν το νοιώθουν. Τους δίνει μια καθαρή εντολή. Για άλλη μια φορά είναι μια υπενθύμιση ότι η αγάπη περιλαμβάνει μια σκόπιμη ενέργεια της θέλησης. Αν η αγάπη ήταν απλά ένα συναίσθημα, τότε όταν αυτό το συναίσθημα τελειώνει, η αγάπη θα πέθαινε. Αυτό α-

κριβώς φαντάζονται οι περισσότεροι για το τι είναι η αγάπη. Αλλά, η βιβλική αγάπη είναι μια πρόθυμη δέσμευση για θυσία του εαυτού μας και δεν βασίζεται καθόλου στο πώς μπορεί να "αισθανόμαστε" για το αντικείμενο της αγάπης μας. Μια καρδιά που είναι αποφασισμένη να αγαπά βλέπει μόνον ομορφιά. Έτσι, η αυθεντική αγάπη έχει σαν φυσιολογικό αποτέλεσμα τη φλόγα της επιθυμίας και της ελκυστικότητας, που συχνά συνδέουμε με την αγάπη. Βέβαια, τα συναισθήματα μπορεί να έρθουν και να φύγουν, να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν, η λιγότερη ή μεγαλύτερη ένταση από καιρού εις καιρόν. Τέτοια συναισθήματα δεν είναι αγάπη και δεν πρέπει να συγχέονται με αυτή. Η αληθινή αγάπη, για άλλη μια φορά, είναι η σκόπιμη δέσμευση του ενός προς τον άλλον.

Αυτό είναι ακριβώς που η Γραφή ζητά από τους άνδρες: μια δέσμευση με την οποία θα δίνουν τον εαυτό τους στη γυναίκα τους. Ένας άνδρας που δεν είναι πρόθυμος να θυσιάσει για τη γυναίκα του, δεν γνωρίζει καν τι σημαίνει αληθινή αγάπη. Οι άνδρες που βλέπουν τις γυναίκες τους σαν υπηρέτριες κάτω από τη σκληρή ηγεμονία τους, δεν έχουν αρχίσει να εκτιμούν το αληθινό βιβλικό πρότυπο για το γάμο και την οικογένεια. Για αυτό, οι εγωιστές άνδρες δεν θα καταλάβουν ποτέ τι είναι να έχεις έναν ολοκληρωμένο γάμο. Η αληθινή ευτυχία στο γάμο είναι εφικτή μόνο εστούς που ακολουθούν το ουράνιο πρότυπο. Η θυσία είναι ο αληθινός δρόμος για την ευλογία, όπως ο Ίδιος ο Ιησούς δίδαξε: *"...καλύτερο είναι να δίνεις παρά να παίρνεις"* (Πράξ.20:35).

Ο σπινθήρας

«Ο Κύριος είναι ο φύλακάς σου, ο Κύριος είναι η σκέπη σου από τα δεξιά σου» Ψαλμ.121:5

Κάθε μέρα από πάνω μας σκυμμένος βρίσκεται ο Θεός της αγάπης, που μας προστατεύει και μας διαφυλάττει. Είναι μερικές φορές που το αντιλαμβανόμαστε και αν είμαστε πιστοί άνθρωποι, ευχαριστούμε το Θεό. Είναι όμως και φορές που δεν αντιλαμβανόμαστε τίποτε. Κι όμως, Εκείνος, άγρυπνος κοντά μας, μας περιβάλλει με αγάπη και προστασία.

Ήταν ένας οικογενειάρχης, πιστός άνθρωπος του Θεού. Κάτι είχε πάθει το καλώδιο του ραδιοφώνου του σπιτιού τους, από κει που η συσκευή έπαιρνε ρεύμα. Νομίζοντας πως είναι κάτι απλό, πήρε το κατσαβιδάκι να το ανοίξει και να βρει τη βλάβη. Αρκετή ώρα παιδευότανε και τελικά ανακάλυψε το κομμένο σύρμα. Εκείνη τη στιγμή ένας σπινθήρας μέσα στο ανοιχτό φως τον αφύπνισε. Γυρίζει και τι να δει! Τόση ώρα δούλευε

με το καλώδιο στο ρεύμα. Ήταν εκτεθειμένος στο θάνατο, μα ο Θεός τον είχε προστατέψει.

Δεν εκθέτουμε τον εαυτό μας προκλητικά στον κίνδυνο. Μα μέσα στην άγνοιά μας ο Κύριος καλύπτει πολλές φορές τα λάθη μας με μια λεπτή διακριτικότητα.

Το παρόν και το μέλλον μας είναι στην εξουσία και στην πρόνοια του Κυρίου. Αν Του έχουμε παραδώσει την καρδιά μας και τη ζωή μας ολόκληρη, δεν χρειάζεται να ανησυχούμε και να φοβόμαστε. Καμιά απειλή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, γιατί όλα περνούν από τη δική Του έγκριση. Κανένας κίνδυνος, όσο μεγάλος και αν είναι, δεν μπορεί να μας βλάψει, γιατί δεν είμαστε έρμαιο της τύχης, μα δεμένοι στην αγάπη Του.

Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο για τις λίγες φορές που αντιληφθήκαμε την προστασία Του και για τις πολλές που τίποτε δεν καταλάβαμε όμως Εκείνος ήταν κοντά μας!

Χάνουμε την επιδοκιμασία του Θεού όταν αναζητούμε το χειρόκροτο των ανδρών

Ο Θεός μάς δίνει όλα όσα χρειαζόμαστε, ώστε και εμείς να δίνουμε σε όσους χρειάζονται.

Κουβαλώντας ο ένας το φορτίο του άλλου, γίνεται το φορτίο πιο ανεκτικό.

Με το Πνεύμα Μου

Η Πεντηκοστή ήταν ο φυσιολογικός Χριστιανισμός. Τα αποτελέσματα, όταν το Άγιο Πνεύμα ανέλαβε τον έλεγχο μετά την Πεντηκοστή, ήταν σύμφωνα με το θεϊκό πλάνο. Ο κάθε μαθητής ενδυναμώθηκε από το Άγιο Πνεύμα. Τότε ο Χριστός κατοίκησε στις καρδιές τους δια πίστεως και ρίζωσαν και εδραιώθηκαν στην αγάπη. Γέμισαν με όλη την πληρότητα του Θεού και ο Θεός εργάστηκε μέσα τους και μέσω αυτών πάνω απ' ό,τι είχαν ζητήσει ή σκεφθεί, ακόμη και με "υπερπερίσσιο τρόπο" (Εφ. 3:20). Ο σκοπός του Αγίου Πνεύματος ήταν να δοξάσει τον Κύριο Ιησού Χριστό κάθε μέρα από τη στέψη

Του μέχρι τον δεύτερο ερχομό Του. Είναι αδιανόητο ο Κύριος να κουραστεί να κάνει το καλό.

Η πεποίθησή μου είναι ότι η ουράνια δύναμη που εκδηλώθηκε στην εκκλησία την Πεντηκοστή, δεν ήταν τίποτε περισσότερο ή λιγότερο από αυτό που θα έπρεπε να είναι, ως μαρτυρία η εκκλησία σήμερα. Ο φυσιολογικός Χριστιανισμός, όπως σχεδιάστηκε από τον Κύριό μας, δεν θα έπρεπε να ξεκινά με το Πνεύμα και να συνεχίζεται με τη σάρκα. Το οικοδόμημα του ναού Του, ποτέ δεν ήταν δια δυνάμεως, ούτε δια ισχύος, αλλά πάντα δια του Αγίου Του Πνεύματος.

Χαρά ακόμα και μέσα στον πόνο

«Σας τα έχω πει αυτά, ώστε η χαρά η δική μου να παραμείνει μέσα σας, κι έτσι η χαρά σας να ολοκληρωθεί.» Ιωαν.15.11

Η εμπειρία ενός ανθρώπου, που χρόνια τώρα ακολουθεί τον Ιησού Χριστό στο δρόμο της πίστης, μπορεί να βοηθήσει κάποιους, που περνούν δύσκολα μονοπάτια : «Όλα κυλούσαν ομαλά στη ζωή μου, με μικρές αναταράξεις στα οικονομικά, μικρά προβλήματα στην εργασία και στο μέγαλωμα των παιδιών, που τα ξεπερνούσαμε.

Κάποια στιγμή όμως βρέθηκα καθηλωμένος σ' ένα κρεβάτι, ανήμπορος, με τις υποχρεώσεις να τρέχουν αμειλικτες. Τις ατέλειωτες ώρες, που έπρεπε να βρίσκομαι ξαπλωμένος, μιλούσα με τον Κύριό μου, κι ένιωθα έντονα την παρουσία Του. Τις νύχτες έμενα άπνους από τον πόνο, κι αυτό με εξουθένωνε, αλλά μόλις αισθανόμουν λίγο καλύτερα, αναζητούσα την προσευχή και τη συντροφιά του Ιησού μου. Τότε για πρώτη φορά στη ζωή μου άρχισα να ζω με μια χαρά και ειρήνη αντίστροφως ανάλογες με τη σωματική μου κατάσταση. Διάβαζα το Λόγο του Θεού με τις ώρες, απολάμβανα τις υποσχέσεις και τις εντολές Του, τροφοδοτούσα ασταμάτητα τον εαυ-

τό μου από την πηγή της ζωής και της χαράς, τον Ιησού Χριστό. Ένιωθα πολύ έντονα την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Άρχισα να κάνω πρωτόγνωρες για μένα διαπιστώσεις: δεν χρειάζεται να γίνεις καλά, για να έχεις χαρά. Δεν χρειάζεται να αποκατασταθείς όπως πριν, για να έχεις ειρήνη. Δεν είναι ανάγκη να κάνεις μια έντονη ζωή, γεμάτη φροντίδες και βάρη, για να νιώσεις πλήρης και ικανοποιημένος. Άφησε τον Ιησού Χριστό να δουλέψει μέσα σου και όλα αυτά, δηλαδή η χαρά, η ειρήνη, η πληρότητα, η μακαριότητα, θα γίνουν δικά σου σε καθημερινή βάση. Και μάλιστα ανεξάρτητα από τις περιστάσεις και τα γεγονότα».

Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι ο μόνος με μια τέτοια εμπειρία. Κάθε πιστό παιδί του Θεού το γνωρίζει και το ζει, πως ο Ιησούς Χριστός είναι η ειρήνη μας και η χαρά μας, και το βιώνουμε πιο έντονα στις πιο δύσκολες μέρες.

Ας ζητάμε από τον Κύριο Αυτός να κατοικεί μέσα στην καρδιά μας, Αυτός να μας δίνει την ειρήνη Του και τη χαρά Του και τίποτε και κανένας πόνος αυτής της γης να μη μας κρύβει το γλυκύ Πρόσωπό Του.

Ευαρεστώντας το Θεό

Είναι μια παγκόσμια ευαρέσκεια του Θεού, που οι Γραφές ορίζουν και ενισχύουν. *"Να περπατείτε αντάξια στον Κύριο, ευαρεστώντας σε όλα, καρποφορώντας σε κάθε έργο αγαθό, και αυξανόμενοι στην επίγνωση του Θεού"* (Κολ. 1:10). Αλλά ποιά είναι μερικά από τα χνάρια αυτής της πορείας;

Ω, ας μην συγκρατούμε την υπακοή μας! Ας μην παρακρατήσουμε από το Χριστό κανένα μέρος της αγορασμένης κληρονομιάς Του, αλλά ας τα παραδώσουμε όλα στα πόδια Του, Του οποίου το αίμα της καρδιάς, ήταν η τιμή της εξαγοράς όλων. "Κύριε, όσο ευθεία είναι η οδός, και οδονηρός ο Σταυρός, και η άρνηση του εαυτού μου, ειλικρινά θα περπατούσα ακέραια σε όλους τους δρόμους Σου και θα σε ακολουθούσα πλήρως σε όλες τις εντολές Σου, αφήνοντας τις συνέπειες της απλής και αναμφίβολης υπακοής μου κάτω από το δικό Σου έλεγχο. Μπορώ να υπομείνω το μίσος του κόσμου, την αποξένωση των φίλων, την ψυχρότητα των συγγενών και ν' αντέξω την αρπαγή των επίγειων αγαθών μου με χαρά, εάν Εσύ, ο Κύριός μου, με στηρίζεις με τη χάρη Σου και μου δίνεις χαρά με την παρουσία Σου και με παρηγορείς με την αγάπη Σου".

Ας προσέξουμε αυτό που βλάπτει την απλότητα του περπατήματός μας και μας κάνει ν' αμαρτάνουμε. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, στις διάφορες περιστάσεις της ιστορίας μας, στο να ζητάμε αρχικά ανθρώπινη χείρα βοήθειας για υποστήριξη, ή ανθρώπινη αγκαλιά για παρηγοριά. Μ' αυτό, ο Κύριος δεν μπορεί να είναι ευχαριστημένος. Αλλά ας μην διστάσουμε να τα φέρουμε αμέσως όλα στη μοναδική καθορισμένη Πηγή όλων των προμηθειών μας, φανερώνοντας τις ανάγκες μας στο Μόνο Κύριο, τις ανησυχίες μας στον Ουράνιο Πατέρα μας, τις λύπες και τα βάρη μας στο Μεγαλύτερο Αδελφό και Φίλο μας και μ' αυτό τον τρόπο, περπατώντας δια πίστεως, θα έχουμε την ουράνια βεβαιότητα στην ψυχή μας, την χαρά μας, την ομολογία της συνειδήσής μας ότι ευαρεστούμε τον Κύριο.

"Και ο Θεός της ειρήνης, που ανέβασε από τους νεκρούς τον μεγάλο ποιμένα των προβάτων, διαμέσου του αίματος της αιώνιας διαθήκης, τον Κύριό μας, τον Ιησού, είτε να σας κάνει τέλειους σε κάθε αγαθό έργο, για να εκτελείτε το θέλημά Του, ενεργώντας μέσα σας το ευάρεστο μπροστά Του, διαμέσου τού Ιησού Χριστού στον οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν"* (Εβρ. 13:20).

«Εγώ ο Κύριος εξερευνώ τα βάθη της καρδιάς, γνωρίζω τις πιο μύχιες επιθυμίες του ανθρώπου, για ν' ανταποδώσω στον καθένα ανάλογα με τη ζωή του και με τα έργα του.»

Ιερεμίας 17:10